

[Vagn Bro.]

vi nedlagde denne retskreds med 16 000 indbyggere og med et stadig stigende befolkningstal, var det udtryk for, at det kunne forsvareres rent juridisk — men også for, at vi anså det for at være noget kostbart at opretholde for små retskredse. Jeg tror i virkeligheden, at skulle man finde den rigtige størrelse for provinsens vedkommende, skulle egentlig ingen retskreds være på under en 25 000 indbyggere; 25 000 op til 50 000 ville sikkert være det rigtige. Jeg er imidlertid helt indforstået med, at befolkningens krav indenfor den pågældende retskreds også gælder, og det både territorielt og historisk. Men skulle vi begynde i dag at inddele landet, ville jeg tro, det var rimeligt, at man ikke fik altfor små retskredse. Hele dette problem må vi nu drøfte nærmere i udvalget.

Jeg skal ikke komme ind på lovforslagets enkelte paragraffer ved denne første behandling, jeg vil kun lige tillade mig at gøre et par bemærkninger om § 3, som omhandler Københavns Byret. Hvad dette spørgsmål angår, kan jeg slutte mig til de bemærkninger, som blev fremsat af det ærede medlem fru Edel Saunte. Jeg har særlig hæftet mig ved bestemmelsen i § 3, stk. 3, om, at justitsministeriet efter indhentet udtalelse fra præsidenten foretager fordelingen af de under byretten hørende forretninger. Jeg synes, det er i nøje overensstemmelse med de selvstændighedsbeføjelser, grundloven giver dommerne, og det bør efter min mening være rettens sag at bestemme her.

Jeg vil endvidere gerne have lov til at gøre en bemærkning om Københavns amts nordre og søndre birk; her kommer vi nemlig ind på et spørgsmål, som i det hele taget for mit parti spiller en afgørende rolle, nemlig det økonomiske. Sagen er jo den, at i almindelighed vil befolkningen være tilfreds med den inddeling, vi har i øjeblikket, bortset fra ganske specielle ændringer som f. eks. dem ovre ved Vejle. Skal vi derfor gå til en ændring i retskredse, må det være udfra dette synspunkt: Hvad kan vi spare på dette punkt? Men hvad angår det økonomiske, synes jeg, at dette iøvrigt velforberedte forslag ikke giver mange oplysninger; det er måske

også meget svært at angive bestemte beløb i kroner og øre.

Hvad angår birkerne, er forholdet jo dette, at der lige er blevet opført en ny retsbygning, og at dette lovforslags gennemførelse vil bevirke, at der formentlig skal endnu et ret betydeligt byggeri til. Indenfor birkerens område spiller rejserne imidlertid ingen rolle for befolkningen. Birkerne er en slags fortsættelse af hovedstaden, og jeg tror derfor, at dette forslag om at opdele birkerne på den nævnte måde snarere er dikteret af kommunale interesser, og at det ikke er, om jeg så må sige, rent statsøkonomiske interesser, der her spiller ind. Jeg kan egentlig ikke se, at de kommunale interesser kan have så megen vægt, da rejserne jo ikke kan spille nogen synderlig rolle for befolkningen i dette så tæt bebyggede distrikt. Men også om dette punkt er vi i høj grad rede til at optage forhandling. Der er endvidere spørgsmål om tinglysningsvæsenet og den ret kostbare adskillelse, som efter forslaget vil komme. Også det må vi se på.

Med hensyn til lovforslagets anden del, spørgsmålet om politikredse, går den højtærede justitsminister jo den modsatte vej. For at tage det i tal: vi har i dag 71 politikredse og skal efter forslaget kun have 67. Det vil med andre ord sige, at man trods befolkningens ret betydelige forøgelse nu bygger på, at kredse normalt bør være større. At jeg er enig i denne betragtning, fremgår af de udtalelser, jeg gjorde om retskredse, men politikredse gør man altså, om jeg så må sige, i forøget grad større. Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at medens dommeren selv skal behandle det og det, så er politimesterens gerning en noget anden. Heller ikke deri er jeg uenig; men jeg er bange for, at man i forslaget lidt for stærkt lægger vægt på hans tilsynsvirksomhed. Det er klart, at i de meget store politidistrikter bliver politimesterens gerning udelukkende en tilsynsvirksomhed, men jeg er ikke sikker på, det er helt rigtigt, at man nu gør ham til en, om jeg så må sige, tilsynsførende. Politimesteren er jo stedets administrative statsmyndighed. Nu da amterne på de områder, vi her taler om, helt er gledet i baggrunden, ikke mere har nogen rets-